

A kadicfalvi származású jogászember sokra vitte az Osztrák-Magyar Monarchia korában: idehaza alügyész, bíró és főispán is volt, Budapestre kerülve pedig országgyűlési képviselő és államtitkár lett belőle. 115 éve, 1902 február elsején hunyt el Budapesten, de az itteni közösség hazahozatta és Kadicfalván temette el.

Már fiatalon sokra vitte

Tibád Antal Kadicfalván született 1843-ban, de a pontos születési dátumát egyik forrásunkban sem találtuk. Azt viszont tudjuk, hogy családja vagyonos volt, ún. lófő-székelyek voltak az ősei. Az ifjú Tóni az udvarhelyi és a marosvásárhelyi gimiben tanult, majd Budapesten végzett jogot az 1860-as évek elején, jó módú édesapja támogatásával.

A kiegyezés évében, 1867-ben Tibád mindössze 24 éves volt, amikor „ügyvédbojtárból” vármegyei alügyésszé nevezték ki. Munkahelye a ma is álló udvarhelyi bíróság épületében volt, ami akkor vármegyei törvényszékként működött – ez az épület **Székelyudvarhely legrégebbi középülete**, ugyanis jóval a kiegyezés előtt, még az 1830-as években építették.

A fiatal jogász gyorsan haladt a szakmai ranglétrán, hiszen 1868-ban főjegyzővé, majd egy év múlva, alig 26 évesen alsipánná (alkirálybíróvá) nevezték ki. Az 1870. évi közigazgatási

újrászervezéskor ismét megválasztották, majd öt év múlva a [Szabadelvű Párt](#) színeiben országgyűlési képviselő lett.

Keresetlen, egyenes modorú ember volt, de a kik közelebbről ismerték, igaz szeretettel vették körül. (Vasárnapi Újság, 1902. február 9.)

A 19. század hetvenes éveiben épült fel a székelyudvarhelyi állami főreáliskola, amiben nagy szerepe volt Tibádnak, kortársai pedig az 1873-ban bekövetkezett **kolerajárvány alatt** tanúsított magatartását emelték ki. „Az 1873-iki kholera idején csendörökkel, orvosokkal faluról falura, házról házra járt a megyé ben s vaserélylyel hajtotta végre a törvény rendelkezéseit,mely eljárásáért felsőbb elismerésben is részesült" -

[írják róla.](#)

„Kedvenc studiuma a közigazgatás"

Legalábbis ezt írja Tibádról a Vasárnapi Újság 1889. október 13-i száma – ekkor nevezték ki ugyanis belügyi államtitkárnak, gróf **Szapáry Gyula** belügyminisztersége idején. Akkor már majdnem másfél évtizede a Szabadelvű Párt országgyűlési képviselője volt, hiszen 1875-ben választották meg először, s azóta Budapesten is élt.

Ez persze nem jelentette azt, hogy ne járt volna haza, azt például [konkrétan tudjuk,](#) hogy részt vett a segesvári Petőfi szobor 1897. július 31-i felavatásán, a fehéregyházi csata 48. évfordulóján.

Tibád 1881-től 1889-ig az országgyűlés jegyzője volt, illetve a közigazgatási bizottság előadója – ebben a minőségében számos törvényjavaslat kidolgozása (korabeli kifejezéssel élve: megokolása) az ő műve volt, például **Tisza Kálmán** miniszterelnöksége idején, még 1880-ban kidolgozta a közigazgatási bíróságról szóló törvényjavaslatot.

Sirját megásták, de mégis hazahozták Kadicsfalvára

Mindezek ellenére Tibád az 1890-es évek végén végleg szakít a politizálással, már csak jogászként, közigazgatási bíróként dolgozott. 1894. január 10-én otthagyta a Szabadelvű pártot, ellenzékiént azonban megint bekerült az országgyűlésbe 1896-ban, de azt is abbahagyta, visszavonult.

Hibás a sírko felirata!

Tibád Antal sírja a kadicfalvi temetőben volt. Valahol most is ott van, de hogy pontosan hol, azt már nagyon nehéz lenne beazonosítani – több évvel ezelőtt a temetőből a kidőlt, régi sírköveket a kadicfalvi plébánia kertjébe vitték, jelenleg is ott vannak. A kertben sorban vannak felállítva, illetve egymásra lefektetve a sírkövek.

Kutakodásunk szinte nem járt sikerrel, de végül megtaláltuk, amit kerestünk: Tibád Antal síremléke rögtön az első a sorban, csak az volt a bökkenő, hogy a felirata a templom felé néz, s ezért nem vettük észre egyből.

